

طلوع اسوه ی علم و کرامت

اول رجب آسمان مدینه با تبلور نور وجود پنجمین آفتاب امامت و ولایت؛ امام محمدباقر(ع) روشن شد. امام همامی که با دریای بی کران علم خود در راه حفظ و گسترش اسلام و اجرای حق گام برداشت و شکافنده ی علوم لقب گرفت.

اول رجب آسمان مدینه با تبلور نور وجود پنجمین آفتاب امامت و ولایت؛ امام محمدباقر(ع) روشن شد. امام همامی که با دریا، د، ک، ا، ن، علم خد، د، ا، ه حفظ ه گستش، اسلام ه احاء، حة، گام برداشت ه شکافنده، علم لقب گرفت.

پنجمین پیشوای شیعیان جهان امام محمدباقر(ع) در اول رجب سال 57 هجری قمری از وجود پاک امام سجاد(ع) چهارمین امام و فاطمه(س) دختر امام حسن مجتبی(ع) پا به عرصه ی هستی نهاد و شهر مدینه را با نور وجود خویش روشن کرد.

امام سجاد(ع) نام مبارک امام باقر(ع) را به یاد جد بزرگوارش پیامبر اکرم(ص) محمد نهاد. از لقب های ایشان می توان باقرالعلوم به معنای شکافنده ی علم، شاکر، صابر و هادی را نام برد و کنیه وی ابوجعفر است.

ایشان در دوره ی کودکی از چشمه خروشان معرفت الهی پدر بزرگوارشان سیراب شدند تا بتوانند در آینده با پذیرش مسوولیت رهبری و پیشوایی جامعه، در راه حق گام بردارند و افکار مردم را از جهل و تاریکی امویان رهایی بخشند و در راه روشن حقیقت قرار دهند.

دوره ی کودکی پنجمین پیشوای بزرگ امامت با قیام امام حسین(ع) در برابر حکومت یزیدبن معاویه همراه بود. امام(ع) که پیش از آغاز دوره ی امامت خویش از گوهر دانش پدر بهره مند شده بود، بعد از شهادت امام زین العابدین(ع) در سال 95 هجری قمری وظیفه ی مهم امامت را عهده دار شدند.

باقر آل محمد در طول دوره ی امامت خویش با حادثه های مهمی چون انقراض حکومت امویان، تاسیس سلسله عباسیان و آغاز مشاجره های سیاسی روبه رو شدند.

امام محمدباقر(ع) به دلیل وجود تزلزل در شرایط سیاسی حاکم بر جامعه با استفاده از این فرصت به ترویج دین و اصول اسلام پرداختند و به نشر و گسترش معارف دینی همت گماشتند.

برتری علم و دانش این امام همام به گونه ای بود که کسی یارای رویارویی با ایشان را نداشت. بسیاری از دانشمندان برای مباحثه، مجادله و مناظره با وی پیش قدم می شدند، اما پس از مواجهه با ایشان به علم و دانش بی نظیرش اعتراف می کردند و در برابر آن حضرت سر تعظیم فرود می آوردند.

امام با چشمه ی جوشان دانش و حکمت و با علم و تدبیر بی همتای خویش به مبارزه با دستگاه جور حکومت پرداخت و با ژرف نگری در مسایل مختلف دینی چون فقه، تفسیر، حدیث و معرفت در جایگاهی قرار گرفت که سبب شگفتی همگان شد.

سیره و روش امام محمدباقر(ع) این گونه بود که مناظره هایی با فقیهان و دانشمندان دیگر ادیان ترتیب می دادند تا حقانیت دین اسلام را به همگان ثابت کنند و تشنگان دانش را از چشمه زلال وحی، سیراب سازند. ایشان به هنگامه ای که در مجلس درس می نشستند، مانند دریای خروشان و چشمه ی زاینده علم و دانش بودند و هر کس به اندازه ی توان خود، از آن بهره مند می شد. مجلس های درس امام باقر(ع) به دلیل صداقت و صراحت بیان، شیرینی کلام و علم فراوان ایشان، محل گردهمایی همه ی دانشمندان اسلام بود.

این امام همام، 19 سال هدایت مسلمانان را برعهده داشتند و بر اساس شرایط سیاسی زمان خود، گام های اصلاحی فراوانی برداشتند.

سرانجام روشننگری های این امام همام سبب شد تا هشام بن عبدالملک دستور دهد، ایشان را در هفتم ذی الحجه 114 هجری قمری، مسموم کنند و به شهادت برسانند. پیکر مطهر امام محمد باقر(ع) در قبرستان بقیع به خاک سپرده شد که امروز مامن امنی برای زیارت دوستداران اهل بیت(ع) است.

در پایان گذری کوتاه به حدیث های این امام همام که هدایتگر راه حق و سعادت است، خواهیم داشت:

**تو را به پنج چیز سفارش می کنم: اگر مورد ستم واقع شدی ستم مکن، اگر به تو خیانت کردند خیانت مکن، اگر تکذیب کردند خشمگین مشو، اگر مدحت کنند شاد مشو و اگر نکوهشت کنند، بیتابی مکن.

** سخن نیک را از هر کسی، هر چند به آن عمل نکند، فرا گیرید.

** خداوند دوست ندارد که مردم در خواهش از یکدیگر اصرار ورزند، ولی اصرار در خواهش از خودش را دوست دارد.

** هیچ بنده ای عالم نیست، مگر اینکه نسبت به بالا دست خود، حسادت نرزد و زبردست خود را خوار نشمارد.

** هر که خوش نیت باشد، روزی اش افزایش می یابد.

** خداوند عزوجل کسی را که در میان جمع، بدون ناسزاگویی شوخی کند، دوست دارد.

برگرفته از: کتاب تاریخ اسلام در عصر امامت امام سجاد(ع) و امام باقر(ع)